

1 Vers.

Hist ved havets vide bred, Anna saa sorg-
fuld sad, i borte var hendes kjære ven, sorg-
fuld var hun af sind. i

2 Vers.

Karl. O. Karl hvor er du nu, er du i syd
eller nord, i eller skulde du være død min
ven. O. Gud er det muligt ak nei. i

3 Vers.

Ei mine læber kan kysse dig, ei heller for-
klare hvor jeg er. I: gaad ei Anna thi du er
min, evig jeg holder dig kjær. I:

4 Vers.

En stemme hørtas fra havets bund, Karl er i
Himlen hos Gud. I: han kan lindre din smer-
tens graad, snart er du Himlens brud. I:

5 Vers.

Anna gænger til skanden ned, og finder i bøl-
gen sin grav. I: der er hun blevet saa lykkelig.
thi hun hviler i opbruset hav. I:

25-4-10.

A. A. Böhler.